

Жанрова відповідність твору полягає в тому, що зображення повсякденного життя Кайдашів розгортається в найрізноманітніших побутових виєвах, які часто окреслюються у гумористичному плані.

Тема «Кайдашивої сим'ї» — змалювання побуту й психології українських селян у перші десятиріччя після скасування кріпатства. У цьому творі художно вітворено, як каже сам автор, «темні плями народного життя». Повість вийшла друком майже через два десятиріччя після реформи 1861 р. й висвітлювала злободенні для того часу праблеми: злиденне життя хліборобів, руйнування патреархального устрою села, темноту й забитість селян.

Реалістичності твору додає те, що окремі пирсонажі мали прототипів. Наприклад, прототипами Кайдашів була сім'я Мазурів із села Семигори. Де-які художні порівняння, використані автором у повістї: «куслива, як муха в Спасівку; в Палажки очі витрішкуваті, як у жаби, а стан кривий, як у баби; Хівря доладна, як писанка; ходить легенько, наче в ступі горох товче; говорить тонесенько, мов сопілка грає» стали відомими сами завдяки Івану Нечую.